

บทที่ 4

ผลการดำเนินงาน

โครงการพัฒนารูปแบบการใช้ศักยภาพห้องถัง ในโครงการชุมชนน่าอยู่จังหวัดน่าน เป็นโครงการที่มุ่งดำเนินงานเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน โดยเน้นการมีส่วนร่วมของชุมชน และภาคีร่วมในการกำหนดวิสัยทัศน์ ตลอดจนสามารถดำเนินการแก้ไขปัญหาของชุมชน ให้มีความเป็นชุมชนน่าอยู่ ซึ่งกระบวนการในชุมชนเป็นสิ่งที่สำคัญในการขับเคลื่อนกิจกรรม การดำเนินงานที่ผ่านมา (ตุลาคม 2547-ธันวาคม 2548) มีดังนี้

4.1 การดำเนินงาน

- **ประชุมคณะกรรมการดำเนินงาน**

วิทยาลัยการสาธารณสุข จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดน่าน ได้ประชุมร่วมกันเพื่อชี้แจงโครงการและหารือวางแผนการดำเนินงาน ในวันที่ 18 พฤษภาคม 2548 ณ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดน่าน ซึ่งที่ประชุมได้พิจารณาคัดเลือกพื้นที่ดำเนินงานในปี 2548 คือ ตำบลไนล่อน และตำบลส้าน โดยดำเนินงานในด้านการพัฒนารูปแบบการใช้ศักยภาพห้องถัง ซึ่งมีข้อมูลด้านสถานะสุขภาพและความเสี่ยงด้านสุขภาพจากการประกอบอาชีพภาคเกษตรกรรม ที่ได้สำรวจโดยสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดน่านเป็นพื้นฐานในการดำเนินงาน

- จากที่ประชุมได้กำหนดแผนการดำเนินงานดังนี้

1. วิเคราะห์ชุมชนโดยใช้การสังเกตแบบมีส่วนร่วม การสนทนากลุ่ม การสัมภาษณ์รายบุคคล การบันทึกภาพถ่าย การบันทึกเสียงและข้อมูลทุติยภูมิจากการสำรวจสุขภาพเกษตรกร ของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดน่าน จากนั้นนำข้อมูลมาสังเคราะห์

2. จัดเวทีทำแผนปฏิบัติการโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ

- 2.1 ให้ชุมชนได้ค้นศักยภาพตนเอง

- 2.2 ชุมชนมีส่วนร่วมในการคิดวิธี กำหนดประเด็นที่ชุมชนต้องการขับเคลื่อน

- 2.3 ชุมชนเสนอแผนงานโครงการ

3. จัดเวทีนำเสนอผลงาน และเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน

4. การติดตามประเมินผล

4.2 ผลการดำเนินงาน

4.2.1 การวิเคราะห์ชุมชน

ตำบลไนล่น่านและตำบลส้าน อยู่ในอำเภอเวียงสา ทั้งสองตำบลค่อนข้างมีความเข้มแข็ง มีการจัดสถานที่มีฝีมือ และคุณภาพดี เป็นแหล่งผลิตผ้าทอลายน้ำให้ที่มีคุณภาพ จนเป็นสินค้าหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ (นตพ.) ชุมชนได้วับการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้จากภาคราชการและเอกชน แต่ยังมีจุดอ่อนคือขาดการติดตาม/ส่งเสริมสนับสนุนอย่างจริงจังหลังการฝึกอบรม ทำให้กระบวนการเรียนรู้ไม่เกิดอย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ตามทั้งสองชุมชนมีทุนทางสังคม ทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาที่เอื้อต่อการขับเคลื่อน การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ การขยายพันธุ์มิตรและสร้างเครือข่าย รวมทั้งสามารถเป็นพื้นที่นำร่องได้

4.2.2 การจัดทำแผนปฏิบัติการโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน

วิทยาลัยการสาธารณสุข จุฬาฯได้จัดเวทีการจัดทำแผนปฏิบัติการโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน ร่วมกับสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดน่าน ในวันที่ 24 มิถุนายน 2548 ซึ่งวัตถุประสงค์ของการประชุมคือ 1) เป็นเวทีเพื่อคืนข้อมูลการสำรวจสถานะสุขภาพและความเสี่ยงด้านสุขภาพจากการประกอบอาชีพเกษตรกรรมให้กับชุมชน 2) เป็นเวทีให้ความรู้ ในเรื่องปัญหาสุขภาพที่เกิดขึ้นจากการประกอบอาชีพเกษตรกรรม และสร้างความระหนักรักษาสุขภาพ 3) ให้ชุมชนมีส่วนร่วม ระดมสมองจัดทำแผนปฏิบัติการชุมชน อันจะนำไปสู่การเฝ้าระวังโรคจากการประกอบอาชีพ หน่วยงานที่เข้าร่วมประชุมมีทั้งจากภาคประชาชน คือ ผู้นำชุมชน ประกอบด้วย กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน สารวัตรกำนัน ตัวแทนเกษตรกร อาสาสมัครสาธารณสุข ประธานกลุ่มแม่บ้าน ภาครัฐ คือ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด อำเภอ ตำบล สำนักงานเกษตรกรจังหวัด อำเภอและตำบล โรงเรียนประจำชุมชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ของตำบลส้าน และตำบลไนล่น่าน โดยใช้กระบวนการ AIC ดังนี้

- คืนข้อมูลทางจากการสำรวจสถานะสุขภาพที่ทางสำนักงานสาธารณสุขฯ ร่วมกับสำนักโรคจาก การประกอบอาชีพและสิ่งแวดล้อม กรมควบคุมโรค ในเรื่องความเสี่ยงของเกษตรกร ใน 3 อำเภอ 6 ตำบล คือ อำเภอเวียงสา (ตำบลส้าน และตำบลไนล่น่าน) อำเภอท่าwang ตำบลริมและตำบลป่าคา) อำเภอเชียงกลาง (ตำบลเบื้อง และตำบลพระพุทธบาท)

ซึ่งผลจากการสำรวจพบว่าเกษตรกรส่วนใหญ่จะเป็นผู้ที่ทำการเพาะปลูกเอง และมีพฤติกรรมสุขภาพที่เสี่ยง เช่นการสูบบุหรี่ และการดื่มสุรา และอาการผิดปกติที่พบหลังจากการใช้สารเคมีคือการปวดศีรษะ และคลื่นไส้ และจากการสำรวจสุขภาพด้วยตนเองของเกษตรกร อาการที่มีคือการปวดกล้ามเนื้อ ข้อ หรือกระดูก ปวดหลัง มีผื่น และปวดศีรษะเป็นประจำ นอกจากนั้นแนวโน้มสถานะสุขภาพของเกษตรมีความเสี่ยง และอันตราย ทั้งจากการใช้สารเคมี และความเสี่ยงจากสภาพการทำงานและสิ่งแวดล้อม เช่นการอยู่กลางแดดตลอดทั้งวัน อุบัติเหตุจากการใช้ของมีคม และเครื่องจักรกล

2. กระตุ้นชุมชนให้เห็นถึงอันตรายจากการประกอบอาชีพเกษตรกรรม โดยตั้งประเด็นคำถามดังนี้
- จากข้อมูลงานวิจัยที่เข้ามาร่วมกับเกษตรกรมีความเสี่ยงต่อการเจ็บป่วย และการตายผ่อนสูงมากขึ้น
- ชุมชนให้ล่นร่านและชุมชนสำนึกความคิดเห็นว่าเรื่องโรคจากการประกอบอาชีพเป็นปัญหาหรือไม่
 - มีแนวทางและกระบวนการจัดการอย่างไร ที่จะลดปัญหาเหล่านี้
 - ผู้รับผิดชอบคือใคร
3. ประชุมกลุ่มย่อย เพื่อให้ชุมชนมีโอกาสแสดงความคิดเห็นอย่างทั่วถึงกัน ในเรื่องการมองสถานการณ์ในปัจจุบัน มองความสำเร็จในอนาคต โดยที่ชุมชนได้มีโอกาสใช้ชักเท็ดดิ้ง เหตุผล และช่วยกันกำหนดยุทธศาสตร์ (Strategy) ที่จะทำให้บรรลุ “วิสัยทัศน์ร่วม” (Shared Vision) หรือ อุดมการณ์ร่วม (Shared Ideal) จากนั้นชุมชนจะได้ร่วมกันกำหนด “แผนปฏิบัติการ” (Action Plan) ซึ่งในการวางแผน ชุมชนต้องคำนึงถึงหน่วยงานภาคร่วม เพื่อประสานความร่วมมือ จากการประชุมกลุ่มย่อย ได้ผลดังนี้

4.2.2.1 ผลการประชุมกลุ่มย่อย ตำบลไทรโยค อำเภอเวียงสา

▪ ปัญหา

1. สารเคมีตกค้างในไร่ – นา – สวน
2. การเจ็บป่วยของเกษตรกรเรื้อรัง (ผิวหนัง)
3. ต้นทุนสูงขึ้น
4. ผลผลิตล้นตลาด
5. สิ่งแวดล้อมเป็นพิษ
6. ขาดความตระหนักรด้านความปลอดภัยในการทำงาน
7. ขาดความรู้ในการใช้สารเคมี

▪ วิธีแก้ไข (เรียงตามลำดับของปัญหา)

1. ลดการใช้สารเคมี / ใช้อย่างอื่นทดแทน
2. คัดกรองสุขภาพหลังจากฤดูกาลเก็บเกี่ยว
 - 2.1 วิธีป้องกันตนเอง
 - 2.2 จัดท่าทางในการทำงานให้เหมาะสม
 - 2.3 ใช้เทคโนโลยีทดแทนการใช้แรงงาน
 - 2.4 ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น เช่น การลงแขก (เจามือ)
 - 2.5 การส่งเสริมเครือข่าย / วิถีชาวบ้าน / แลกเปลี่ยนเรียนรู้
 - 2.6 พัฒนาเป็นชุมชนต้นแบบในการดูแลสุขภาพและสิ่งแวดล้อม
3. ทำป้ายเกษตรอินทรีย์
4. ปัญหาผลผลิตล้นตลาด แก้ไขโดย
 - 4.1 ทำเกษตรผสมผสาน
 - 4.2 วางแผนการผลิตให้สอดคล้อง

4.3 การปฏิบัติงานตามแผนของชุมชน

จากการจัดทำแผนปฏิบัติการชุมชนในวันที่ 24 มิถุนายน 2548 ชุมชนส้านและไคล่น่านได้ดำเนินการดังนี้

4.3.1 สรุปผลการดำเนินงานของตำบลในลั่นนาน

4.3.1.1 การจัดเวทีเสวนา

การจัดเวทีประชุมย่อยในชุมชนในวันที่ 9 กันยายน 2548 ณ สถานีอนามัยตำบลไหล่่นาน อำเภอ
เกียงสา จังหวัดป่าบิน เพื่อนำผลการประชุม (วันที่ 24 มิถุนายน 2548) มาเสนอให้เกษตรกรในพื้นที่ได้รับ
ทราบและร่วมแสดงความคิดเห็น และเพื่อให้ชุมชนได้กำหนดแนวทางการดำเนินงานป้องกันและควบคุมโรค
ที่เกิดจากการประ梧บอาชีพเกษตรกรรมในพื้นที่ตำบลไหล่่นาน

ผู้เข้าร่วมประชุมเป็นตัวแทนเกษตรกรในเขตรับผิดชอบของสถานีอนามัยให้ล่วงจำนวน 6 หมู่บ้านฯ ละ 20 คน รวม 120 คน

การประชุมเสวนาประกอบด้วยการบรรยายให้ความรู้เกี่ยวกับโรคที่เกิดจากการประกอบอาชีพเกษตรกรรม สถานการณ์ในปัจจุบัน โดยวิทยากรจากสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดน่าน และการให้ความรู้เรื่อง เกี่ยวกับนโยบายสาธารณสุขด้านความปลอดภัยในการประกอบอาชีพเกษตรกรรม การลด ละ เลิกการใช้สารเคมี และมีการสาธิตการทำน้ำหมักชีวภาพ การทำน้ำยาล้างจานจากน้ำหมักชีวภาพ การทำถังอกปลอดสารพิษไว้บริโภคในครัวเรือน โดยวิทยากรจากสถานีอนามัยในล่น่าน โดยมีวัตถุประสงค์คือ

- เป็นการลดค่าใช้จ่าย/ลดการใช้สารเคมีในพื้นที่
 - กระตุ้นให้เกิดการผลิตสารอินทรีย์ไว้ใช้ในภาคเกษตร
 - ส่งเสริมการเกษตรแบบพอเพียง
 - ผลิตอาหารปลอดสารพิษด้วยกรรมวิธีง่ายๆ ซึ่งมีคุณค่าทางโภชนาการและสามารถแปรเป็นอาชีพได้

จากนั้นได้เปิดเวทีให้หัวหน้ากลุ่มเกษตรกรที่นำพาปลดสารพิษ (นายศรีรุ่ง คำสีแก้ว) บ้านบุญเรือง หมู่ 2 นำเสนอผลของการทำงานปลดสารพิษ ที่ได้เริ่มดำเนินการด้วยตนเองในปี 2546 ซึ่งนายศรีรุ่งทำการผลิตปุ๋ยอินทรีย์และนำมักขี้วัวมาใช้เอง ซึ่งผลผลิตที่ได้ในปีแรกไม่ค่อยดีนัก (ประมาณ 75 ถังต่อไร่) แต่ตน เองก็ยังดำเนินการต่อด้วยความมุ่งมั่น ต่อมาในปี 2547 ได้เริ่มซักซ่อนเจ้าของที่นารอบๆ ให้น้ำมาร่วมน้ำ โดยได้ชี้ให้เห็นอันตรายจากการใช้สารเคมี ประกอบกับในช่วงปีที่สอง ผลผลิตของการทำงานปลดสารพิษ เริ่มเดี๋ยวเป็นลำดับ สิ่งสำคัญตอนนั้นเองสังเกตว่าระบบนิเวศน์ในบริเวณที่นาของตนเองเริ่มกลับฟื้นคืนสภาพดี ขึ้น เช่น มีกบ เขียว แมลง ในนามากขึ้น มีเท่าน้ำ(สาหร่าย)ในที่นามากขึ้นและชาวบ้านใกล้เคียงสามารถนำ สาหร่ายปลดสารพิษเหล่านี้มาประจุบนอาหารวิокаมากขึ้น

ในปัจจุบันมีเกษตรกรเข้าร่วมโครงการทำนาปลดสารพิษ จำนวน 17 ครอบครัว ในพื้นที่ 46 ไร่ โดยแต่ละครอบครัวจะทำปุ๋ยอินทรีย์และน้ำหมักชีวภาพจากหอยเชอร์รี่และเศษวัสดุต่างๆ ให้ใช้เอง ซึ่งสามารถช่วยลดต้นทุนการผลิตได้มาก

การประชุมเสวนาในวันที่ 9 กันยายน เป็นการเน้นรูปธรรมในการดำเนินงานโดยหาเจ้าภาพที่ชัดเจนในการดำเนินงานแต่ละกิจกรรม เช่น กลุ่มทำนาปลดสารพิษ หรือกลุ่มปลูกผักปลดสารพิษ และเป็นการสร้างกระการแสดงการตื่นตัวในการป้องกันและควบคุมการใช้สารเคมีโดยกำหนดการตรวจหาสารพิษตอกค้างในกระเพาะเลือดในเกษตรกรกลุ่มเป้าหมายทุกเดือนเป็นระยะเวลา 6 เดือนติดต่อกัน โดยเริ่มตั้งแต่เดือนกันยายน 2548- กุมภาพันธ์ 2549

ชุมชนยังได้มีการวางแผนกำหนดการศึกษาดูงานเกษตรอินทรีย์ในพื้นที่อื่นๆ ในจังหวัดน่าน ส่วนกิจกรรมที่เพิ่มคือการจัดการฝึกอบรมการแพทย์แผนไทยในชุมชน โดยการอบรมและการประคบสมุนไพรให้กับอาสาสมัครแพทย์แผนไทยจากทุกหมู่บ้าน จำนวน 50 คน เพื่อให้บริการให้กับเกษตรกรที่เมื่อยล้าจากการทำงาน หรือขับสารพิษจากการใช้ในภาคเกษตร นอกจากนั้นกิจกรรมที่ชุมชนให้ล่ำไนอนอยู่ในช่วงระยะเวลาดำเนินงานคือการจัดตั้งตลาดผลผลิตการเกษตร

ข้อสังเกตจากการเสวนาพบว่า

1. ประเด็นในการพูดคุยกับเกษตรกรยังแคบเฉพาะในเรื่องของเกษตรปลดสารพิษ สารเคมี ยังไม่แตกแขนงออกไปในประเด็นความปลอดภัยของการประกอบอาชีพเกษตรกรรมด้านอื่นๆ

2. กระการแสดงการตื่นตัวในเรื่องความปลอดภัยของการประกอบอาชีพเกษตรกรรมยังมีน้อย การผลิตยังคงต้องพึ่งพาสารเคมีอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

แนวทางแก้ไขและข้อเสนอแนะ

1. ต้องสร้างกระการแสดงการตื่นตัว เคลื่อนไหวในชุมชนอย่างต่อเนื่อง หากลวิธีที่หลากหลายมาใช้ในการดำเนินงาน โดยประสานงานกับทั้งหน่วยงานราชการ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคประชาชน

2. ศึกษาดูงานระหว่างพื้นที่ที่ประสบความสำเร็จเพื่อจุดประกายความคิดใหม่ๆ ให้เกิดขึ้นชุมชน

3. สร้างตลาดผลผลิตปลดสารพิษขึ้นมารองรับสินค้าที่ผลิตได้ องค์กรต่างๆ ต้องร่วมมือกันเพื่อหาตลาดแหล่งอื่นในการรายลินค้า เป็นการสร้างแรงจูงใจเกษตรกรอีกทางหนึ่ง

4. สนับสนุนองค์ความรู้ด้านวิชาการในการถอนอมาหารหรือปรับปรุงผลผลิตในรูปแบบต่างๆ เพื่อจำหน่าย

4.3.1.2 การดำเนินการโครงการติดสารเคมีตอกค้างในกระเพาะเลือดในเกษตรกร

สถานีอนามัยให้ล่ำไน ได้รณรงค์ตรวจเพื่อหาสารพิษตอกค้างในกระเพาะเลือดให้กับเกษตรกรกลุ่มเป้าหมายที่มีความสนใจเข้าร่วมโครงการเพื่อเป็นการสร้างกระการแสดงการตื่นตัวในเรื่องสุขภาพและความปลอดภัยในการประกอบอาชีพเกษตรกรรมให้กับเกษตรกรในพื้นที่ โดยกำหนดการตรวจคัดกรองเดือนละ 1 ครั้ง เป็นระยะเวลา 6 เดือนเริ่มตั้งแต่ กันยายน 2548 – กุมภาพันธ์ 2549

จากผลการตรวจคัดกรองใน 3 เดือนที่ผ่านมา (ตารางที่ 7-9) จะเห็นได้ว่าร้อยละของเกษตรกรกลุ่ม เป้าหมายที่มีระดับเลือดอยู่ในเกณฑ์ปลอดภัย สูงกว่า กลุ่มที่มีความเสี่ยงและกลุ่มที่ไม่ปลอดภัย (ผลการตรวจเดือนกันยายน กลุ่มปลอดภัยร้อยละ 51.1 กลุ่มที่มีความเสี่ยงและกลุ่มที่ไม่ปลอดภัย ร้อยละ 24.8, ส่วนเดือนตุลาคมกลุ่มปลอดภัยร้อยละ 45.7 กลุ่มที่มีความเสี่ยงและกลุ่มที่ไม่ปลอดภัย ร้อยละ 41.9, และ ในเดือนพฤศจิกายน กลุ่มปลอดภัยร้อยละ 51.6 กลุ่มที่มีความเสี่ยงและกลุ่มที่ไม่ปลอดภัย ร้อยละ 32.6)

ตารางที่ 7 ผลการตรวจคัดกรอง ณ วันที่ 9 กันยายน 2548

ผลการตรวจ	จำนวน (ราย)			ร้อยละ	หมายเหตุ
	ชาย	หญิง	รวม		
ปกติ	13	19	32	24.1	
ปลอดภัย	32	36	68	51.1	
มีความเสี่ยง	11	12	23	17.3	
ไม่ปลอดภัย	6	4	10	7.5	
รวม	62	71	133	100	

ตารางที่ 8 ผลการตรวจคัดกรอง ณ วันที่ 21 ตุลาคม 2548

ผลการตรวจ	จำนวน (ราย)			ร้อยละ	หมายเหตุ
	ชาย	หญิง	รวม		
ปกติ	3	13	16	12.4	
ปลอดภัย	18	41	59	45.7	
มีความเสี่ยง	28	16	44	34.1	
ไม่ปลอดภัย	9	1	10	7.8	
รวม	58	71	129	100	

ตารางที่ 9 ผลการตรวจคัดกรอง ณ วันที่ 20 พฤศจิกายน 2548

ผลการตรวจ	จำนวน (ราย)			ร้อยละ	หมายเหตุ
	ชาย	หญิง	รวม		
ปกติ	7	13	20	15.9	
ปลอดภัย	24	41	65	51.6	
มีความเสี่ยง	18	16	34	27.0	
ไม่ปลอดภัย	6	1	7	5.6	
รวม	55	71	126	100	

4.3.1.3 การดำเนินงานโครงการเกษตรชีวภาพ (ปลูกผักปลอดสารพิษ, ทำปุ๋ยหมักชีวภาพ)

กลุ่มเกษตรกรในพื้นที่นำร่อง 3 หมู่บ้านคือบ้านไอล์น่า หมู่ที่ 1 บ้านบุญเรือง หมู่ที่ 2 และบ้านไอล์น่าเนื้อ หมู่ที่ 8 ได้เริ่มเริ่มดำเนินการจัดตั้งกลุ่มเกษตรปลอดสารพิษตั้งแต่วันที่ 31 พฤษภาคม 2547 โดยในช่วงแรกได้รับการแนะนำจากนักวิชาการเกษตรประจำตำบลไอล์น่า กิจกรรมที่ได้ดำเนินการคือ

1. จัดการประชุม ณ สถานีอนามัยไอล์น่า เพื่อให้ความรู้เกษตรกรในเรื่องการปลูกผักปลอดสารพิษ และวิธีทำปุ๋ยหมักชีวภาพ นอกจากนั้นได้ยังรับความร่วมมือจากสถานีอนามัยในการตรวจสอบสารพิษในกระแสเลือด

2. จัดตั้งคณะกรรมการกลุ่ม และรับสมัครสมาชิก ในระยะเริ่มแรกมีสมาชิกทั้งสิ้น 30 คน ซึ่งเป็นเกษตรกรในหมู่ 1 หมู่ 2 และหมู่ 8)

3. สร้างโรงเรือนผลิตปุ๋ยชีวภาพ ณ ที่ดินสาธารณูปโภคบ้านไอล์น่าหมู่ที่ 1(อยู่ในระหว่างดำเนินงาน)

4. จัดตั้งกลุ่มออมทรัพย์เกษตรปลอดสารพิษ โดยให้สมาชิกสมัครเป็นรายหุ้นๆ ละ 50 บาทเป็นกองทุนในการบริหารจัดการและให้มีการฝากเงินออมรายเดือนตามความต้องการของสมาชิก
ปัญหาและอุปสรรคการดำเนินงานโครงการเกษตรชีวภาพ

1. การเกษตรชีวภาพจะให้ผลผลิตช้า ซึ่งไม่ทันกับความต้องการของตลาด

2. คุณภาพของผลผลิตที่ได้ไม่ตรงกับความต้องการของตลาด เช่น พืชผักมีหนอนเจาะ ขนาด ความสมบูรณ์ ด้วยสาเหตุนี้จึงทำให้มีจำนวนเกษตรกรที่สนใจเข้าร่วมกิจกรรมน้อย และเป็นอุปสรรคต่อการขยายเครือข่าย

แนวทางแก้ไขและข้อเสนอแนะ

1. ควรดึงเจ้าหน้าที่เกษตรเข้ามามีส่วนร่วมในด้านการให้ความรู้ แนะนำเทคนิคใหม่ๆ ในการผลิตเพื่อให้ได้ผลผลิตที่ทันการณ์ และตรงกับความต้องการของตลาด

2. สร้างตลาดปลอดสารพิษขึ้นมารองรับสินค้า

3. ประชาสัมพันธ์ให้ชุมชนรับรู้ถึงพิษภัยของสารเคมี ผลิตขึ้นจากการบริโภคผลผลิตที่ปลอดภัย

4. มีองค์กรที่ให้การรับรองผลผลิตปลอดสารพิษ เช่นการให้ป้ายประกาศหรือใบรับรองคุณภาพ โดยมีการสุ่มตรวจผลผลิตในพื้นที่เกษตร หรือสินค้าที่มีวางจำหน่ายเป็นระยะๆ

5. สร้างมาตรฐานทางสังคมเพื่อกำหนดเป็นนโยบายสาธารณะของชุมชนด้านการทำเกษตรปลอดภัย เช่นการห้ามใช้สารเคมีในการป้องกันและกำจัดศัตรูพืชในหมู่บ้าน กำหนดเขตปลอดสารเคมีในชุมชน ห้ามใช้สารเคมีในการเกษตรที่มีพื้นที่ติดกับแหล่งน้ำ

4.3.1.4 โครงการปลูกข้าวอินทรีย์(นาปลดสารพิษ)

โครงการปลูกข้าวแบบอินทรีย์ได้เริ่มที่บ้านบุญเรือง หมู่ที่ 2 (นายศรีนุ่น คำศรีแก้ว) โดยได้เริ่มด้วยตนเอง และภายหลังเมื่อผลผลิตที่ได้เพิ่มขึ้น และสภาพแวดล้อมที่ดีขึ้น จึงได้มีการซักซานเจ้าของที่รอบๆ ให้ร่วมมือปลูกข้าวแบบปลดสารพิษ และในปัจจุบันจำนวนเกษตรกรที่สนใจการทำนาปลดสารพิษมี 17 ครอบครัว

ข้อเสนอแนะ

ควรมีการประชาสัมพันธ์ให้แนวความคิดการทำนาปลดสารพิษให้ขยายกว้าง โดยการประชาสัมพันธ์ในเวทีประชุมต่างๆ เช่น เวทีประชุมกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน การประชุมองค์กรบริหารส่วนตำบล ที่ประชุมส่วนราชการ ตลอดจนสื่อสิ่งพิมพ์ เช่น วารสารสิ่งพิมพ์ หนังสือพิมพ์

4.3.1.5 โครงการฝึกอบรมแพทย์แผนไทย

โครงการฝึกอบรมแพทย์แผนไทย(การอบรมและการประคบรสมุนไพร) ในตำบลไلن่่าน มีวัตถุประสงค์ เพื่อฟื้นฟูภูมิปัญญาด้านแพทย์แผนไทย และจัดบริการแพทย์แผนไทยในชุมชนการนวดไทย เพื่อบริการให้กับเกษตรกรที่เนื่อยล้ำจากการทำงาน หรือขับสารพิษจากการใช้ในภาคเกษตร เป็นการลดอันตรายและค่าใช้จ่ายจากการใช้ยาแผนปัจจุบันและเป็นการบริการให้แก่เกษตรกรที่มีอาการปวดเมื่อยจากการประกอบอาชีพ โดยจะเป็นการลดค่านิยมเดิมในการบริโภคสุราเพื่อบรรเทาอาการปวดเมื่อยจากการทำงานหนัก

ในช่วงเริ่มต้นโครงการอบรมอาสาสมัครสาธารณสุขตำบลไلن่่าน ร่วมกับชุมชนแพทย์แผนไทย ตำบลไلن่่านได้จัดอบรมอาสาสมัครแพทย์แผนไทยตำบลไلن่่าน เมื่อวันที่ 26-30 กันยายน 2548 มีผู้ร่วมการอบรมจำนวน 39 คน โดยมีวิทยากรจากคลินิกแพทย์แผนไทยโรงพยาบาลท่าวังผา เป้าหมายต่อไปของโครงการคือการอบรมอาสาสมัครแพทย์แผนไทยจากทุกหมู่บ้าน จำนวน 50 คน

4.3.2 สรุปผลการดำเนินงานของตำบลส้าน

ในการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการของชุมชนส้านในปี 2548 นั้นมี 2 หมู่บ้านที่เป็นพื้นที่นำร่องคือ 1)บ้านไผ่งาม หมู่ 1 และ 2)บ้านทรายทอง หมู่ 9 ซึ่งจะนำเสนอกิจกรรมแยกตามหมู่บ้านดังนี้

หมู่บ้านไผ่งาม

4.3.2.1 โครงการพัฒนารูปแบบการประกอบอาชีพเกษตรกรรมเพื่อความปลอดภัยต่อสุขภาพ

โครงการนี้เกิดขึ้นมาจากการที่เกษตรกรของบ้านไผ่งามได้รับทราบข่าวสารความรู้ เรื่องโภชนาการ ใช้สารเคมีในภาคเกษตรรวม ดังนั้นเกษตรกรจึงได้มีการรวมตัวกันจัดทำป้ายชี้วิภาก เพื่อลดการใช้สารเคมีในภาคเกษตร มีการปลูกพืชผักไว้สารไว้เพื่อใช้บริโภคและขายเป็นบางส่วน มีการรณรงค์ลดการใช้สารเคมี ยาฆ่าแมลง และชุมชนมีการจัดการการเลี้ยงสัตว์ในชุมชนโดยไม่ก่อเกิดความรำคาญกับผู้อื่น นอกจากร้าน

ชุมชนมีการเฝ้าระวังภาวะสุขภาพของคนในกลุ่มและในชุมชนไม่ให้เกิดการเจ็บป่วยจากการทำงานจากสารเคมีทางการเกษตร ซึ่งวัตถุประสงค์ของโครงการคือ

1. เพื่อลดการใช้สารเคมีในการเกษตร โดยหันมาปลูกพืชใช้สารชีวภาพและเป็นการลดต้นทุนการผลิต

2.. เพื่อจัดระบบสิ่งแวดล้อมในชุมชน ให้ปราศจากสิ่งร้ายรอบกวน

3. เพื่อส่งเสริมสุขภาพของเกษตรกร ลดภาวะของสารพิษตกค้างในร่างกายให้อยู่ในระดับปลอดภัยและปกติ

4. เพื่อส่งเสริมอาชีพของกลุ่ม และมีการประกอบอาชีพที่ปลอดภัยต่อสุขภาพมากขึ้น

โครงการการพัฒนารูปแบบการประกอบอาชีพเกษตรกรรมเพื่อความปลอดภัยต่อสุขภาพของชุมชน บ้านไผ่งามนี้มีกิจกรรมทั้งสิ้นที่ได้ดำเนินการ 4 กิจกรรมคือ 1) การปลูกผักปลอดสารพิษ 2) การทำปุ๋ยหมัก 3) การเลี้ยงหมูหมุน และ 4) การเฝ้าระวังสภาวะสุขภาพ

กิจกรรมที่ 1 การปลูกผักปลอดสารพิษ

ผลการดำเนินงาน

ในขณะนี้พื้นที่ดำเนินโครงการปลูกผัก ทั้งหมด มี 6 ไร่ โดยเกษตรกรจะแบ่งพื้นที่กันปลูก ซึ่งผักที่ปลูกได้แก่ พ稻 มะเขือ ถั่วฝักยาว คะน้า กะหล่ำปลี กะหล่ำดอก สลัด ผักกาด ตันหอม ผักชี ผักบุ้ง ฯลฯ ส่วนพืชสมุนไพร เช่น ตะไคร้หอม ฟ้าทะลายโจร สะเดา ซึ่งพืชสวนสมุนไพรนี้สามารถนำมาเป็นวัตถุดับไข้ได้แมลง

ปัญหาอุปสรรค

1. มีแมลงรบกวน เนื่องจากไม่ได้ใช้สารเคมี ซึ่งวิธีแก้ปัญหานี้ของเกษตรกรคือใช้การดักแมลง และสารชีวภาพขับไล่แมลง แต่ปัญหานี้ของการใช้สารชีวภาพขับไล่แมลงคือต้องใช้บ่อยๆ แต่เกษตรกร มีข้อจำกัดในเรื่องเวลา เนื่องจากต้องทำงานอย่างอื่นด้วย

2. ขณะนี้พื้นที่เพาะปลูกผักไม่พอ กับความต้องการของสมาชิก

แนวทางแก้ไข

1. ต้องใช้วิธีการพ่นสารชีวภาพขับไล่แมลงให้ บ่อยครั้งขึ้น

2. ปลูกในพื้นที่อื่น โดยใช้วิธีการเดียวกัน

ข้อเสนอแนะของชุมชน

ในกรณีที่ในครัวเรือนปลูกผักปลอดสารพิษในปริมาณที่น้อย อาจใช้วิธีการหุงมั่งโดยใช้ตากข้าว พลาสติก อาจจะกันแมลงได้

กิจกรรมที่ 2 โครงการทำปุ๋ยหมัก

ผลการดำเนินการ

- ผลิตปุ๋ยหมักจากเศษพืชผักฟางหญ้าแห้ง มูลสัตว์ แกลบ แกลบเผาเพื่อใช้เอง และจำหน่ายบางส่วน ปริมาณการผลิตได้เดือนละประมาณ 200 กิโลกรัม
- ผลิตปุ๋ยน้ำชีวภาพ เพื่อใช้ดูแลพืชผักต่างๆ และใช้ในการกำจัดกลิ่นโดยใช้จุลินทรีย์ EM เป็นตัวกำหนด
- หมู่บ้านมีการ dilegal ตอบรับชี้ว่าแทนการเผาเพื่อปลูกถัวเหลืองโดยใช้สารน้ำชีวภาพ เป็นตัวช่วยย่อยสลาย โดยสำนักงานพัฒนาที่ดิน และเกษตรเป็นผู้สนับสนุน

ปัญหาอุปสรรค

- ยังไม่มีโรงเรือนในการผลิต และเก็บอุปกรณ์วัสดุดิบ
- วัสดุดิบในห้องถินยังไม่เพียงพอ เช่น มูลสัตว์ แกลบ

แนวทางแก้ไข

- ทางชุมชนได้ดำเนินการของบประมาณจาก กองทุน SML และขณะนี้ได้รับอนุมัติงบและอยู่ในระหว่างดำเนินการ
- ซักชวนให้สมาชิก เพิ่มการผลิตวัสดุดิบในการทำปุ๋ย การเลี้ยงสัตว์ เช่น หมู วัว หรือซักชวนผู้ที่เลี้ยงสัตว์ เข้ามาเป็นสมาชิกกลุ่มด้วย

ข้อเสนอแนะ

- เกษตรกรควรนำฟางข้าว เปลือกข้าวโพด เศษพืชมาใช้เป็นวัสดุดิบในการทำปุ๋ยหมัก
- เมื่อมีการผลิตในกลุ่มสมาชิกแล้ว ควรที่จะต้องขยายผลให้กับคนอื่นๆ ในชุมชนได้ใช้กันอย่างแพร่หลาย

กิจกรรมที่ 3 กิจกรรมการเลี้ยงหมูลุ่ม

ผลการดำเนินงาน

- เกษตรกรได้ไปศึกษาดูงาน โครงการการเลี้ยงหมู ของกลุ่มเกษตรกร บ้านนาน้อย หมู่ที่ 4 ตำบลนาน้อย อ.นาน้อย จังหวัดน่าน
- จัดตั้งกลุ่มการเลี้ยงหมู โดยเป็นงบที่ได้รับสนับสนุนและสมาชิกออกทุนเองด้วย
- ทางกลุ่มได้ซักชวนให้ผู้ที่เคยเลี้ยงหมูอยู่ก่อนแล้ว หันมาใช้วิธีการเลี้ยงหมูลุ่ม เพื่อลดมลภาวะเรื่องกลิ่น

ปัญหาอุปสรรค

- สมาชิกกลุ่มยังขาดความรู้ และประสบการณ์
- ผู้ที่เลี้ยงหมูอยู่ก่อนแล้ว ยังไม่ยอมรับวิธีการเลี้ยงหมูลุ่ม
- ทุนในการดำเนินการยังมีจำกัด

ข้อเสนอแนะ

1. ทางกลุ่มได้ทำการปรึกษากับเจ้าหน้าที่เกษตร
2. ทางกลุ่มที่ริเริ่มมีแนวคิดที่จะต้องทดลองทำให้เห็นผลก่อน โดยการสร้างโรงเรือนสาหร่ายซึ่งคาดว่าจะเป็นประโยชน์กับคนอื่นในชุมชน

กิจกรรมที่ 4 การเฝ้าระวังสภาวะสุขภาพ

ผลการดำเนินงาน

1. ทำอบรมให้ความรู้กับกลุ่ม พ่อบ้าน แม่บ้าน และสมาชิกกลุ่มเกษตร ในเรื่องวิธีการใช้สารเคมีทางการเกษตรทุกชนิด และข้อควรระวัง ตลอดจนอันตรายและผลกระทบในระยะยาวต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อม
2. ดำเนินการสำรวจข้อมูล
3. สนับสนุนเอกสารแผ่นพับความรู้ให้ทุกครัวเรือน
4. เฝ้าระวังเจาะเลือดตรวจหาสารตกค้างในร่างกาย
5. จัดประชุมกลุ่มเกษตรกร เพื่อติดตามโครงการ

ปัญหาอุปสรรค

1. เจ้าหน้าที่ไม่มีเวลา ให้กับงานนี้ได้อย่างเต็มที่
2. ขาดความรู้ในเรื่องของการเกษตร
3. เกษตรกรยังขาดความตระหนักรถึงพิษภัยของสารเคมี และภาระการเจ็บป่วย จากการทำงาน เนื่องจากภาวะเศรษฐกิจที่ต้องมีการแข่งขัน ทำให้ต้องเสียเวลา

แนวทางแก้ไข

1. ควรบูรณาการร่วมกับงานอื่น
2. ขอคำแนะนำ และความร่วมมือจากเจ้าหน้าที่เกษตร
3. ให้ชุมชนได้ศึกษาด้วยตนเอง และประสบการณ์จริง

ข้อเสนอแนะ

1. เกษตรกรต้องมีการป้องกันตัวเองในการใช้สารเคมี
2. เพิ่มทางเลือกในการประกอบอาชีพให้แก่ประชาชน

นอกจากกิจกรรมที่เกษตรกรบ้านไผ่ gamma ได้ดำเนินการในปี 2548 แล้วชุมชนยังมีการวางแผนการดำเนินงานในปี 2549 ดังตารางที่ 10

ตารางที่ 10 แผนงานโครงการ ข้อมูลปัจจุบันผู้รับผิดชอบ หน้าที่ 1 ตำบลสำนัก อ.วีรบุรพา จ.น่าน ประจำปี 2549

โครงการ/กิจกรรม	เป้าหมาย	กลยุทธ์ดำเนินการ	ระยะเวลา	งบประมาณ	แหล่งงบ	ผู้รับผิดชอบ
1. การเฝ้าระวังสิ่งแวดล้อม	11 1,2,3,6,7,8,10	1. บูรณาภูมิอยุปกรณ์ กลุ่มให้ความรู้ 2. เจาะลึกร่องรอยหาถูกต้อง 3. เก็บข้อมูล	มค.- มค. 49	5,000 บาท	1. วิทยาลัยการ อาชญากรรม 2. สถาบัน อนามัย 3. ส้าน	1. ประชุมเชิงรุก เรื่องสารเคมี 2. ทํางานสำรวจอาชญาภาพ
2. จัดเตรียมหมุดนัด	20 ครัวเรือน	1.จัดตั้งกลุ่มระดมทุน 2.จัดทำที่สียางขาวเรืองตากลมลักษณะ ของภาชนะสีเหลืองหมุดนัด 3.จัดหาพื้นที่หมุดนัด 4.ดำเนินการเสียบตามลักษณะ	มค. - มค.49	50,000 บาท	1. สมาร์ท 2. กองทุน หมู่บ้าน 3. วิทยาลัยการ อาชญากรรม 4. ผู้มีมาศพ	1. ลดลงของการใบอนุญาต เพิ่มเวลติดไปมาก ผลิตภัณฑ์ชีวภาพ 3. ลดต้นทุน 4. เพิ่มรายได้เกษตรกร
3. ผลิตน้ำจากลิ่ง	กุดมุงเกษตรกร บ้านไผ่งาม	1.จัดตั้งกลุ่มระดมทุน 2.จัดทำเครื่องจักรกระบวนการผลิต 3.ปลูกพืชเพื่อใช้ผลิตน้ำจากล้อ	มค. - มค. 49	40,000 บาท	1. สมาร์ท 2. กองทุน หมู่บ้าน 3. วิทยาลัยการ อาชญากรรม 4. อบต.ส้าน	2. คุณธรรมที่ดี ประมงน้ำ เป็นการ เสริมสร้างอาชญาภาพ

ตารางที่ 10 แผนงานพัฒนาโครงการ ข่องบ้านไผ่งาม หมู่ที่ 1 ตำบลล้านนา อ.เวียงสา จ.น่าน ประจำปี 2549 (ต่อ)

โครงการ/กิจกรรม	เป้าหมาย	กลวิธีดำเนินการ	ระยะเวลา	งบประมาณ	แหล่งงบประมาณ	ผลที่คาดว่าจะได้รับ
4. การสืบสานประเพณีครัวเรือน	กษัตริย์มนต์ราษฎร์ บ้านไผ่งาม	1. รวมภารกิจ 2. ஆட்டாப் சூனடி கார்ஜ 1 மீ. 3. ஆட்டாப் சூனடி கார்ஜ 1 மீ. டியூட் 4. அடக்கிரவங்க தேவையை 5. நூசீம் மல்லினப்புக்கு 6. நூப்பங்காப்போ	ม.ค. - ธ.ค. 49	ประมาณ 1,500 บาท	จากสมาชิก	เพิ่มแหล่งอาหารในชุมชน
5. จัดทำผลิตภัณฑ์ในครัวเรือน และสร้างเสริมสังคม ชาวพืชสมุนไพร	กษัตริย์มนต์ราษฎร์ บ้านไผ่งาม	1. รวมภารกิจ 2. ஜிடப்ரமாஸுமிடியாக்காம 3. ஜிடஹவ்தடிப்பைன்னோடிஸ. 4. தொழில்சாமித்தாண்டி 5. ดำเนินการผสตติโดยกลุ่ม ผู้นำชุมชนครัวเรือน	ม.ค. - ธ.ค. 49	10,000 บาท	1. จากการขาย 2. ยอด 3. วิทยาลัยการ อาชญากรรม 4. ดำเนินการผสตติโดยกลุ่ม ผู้นำชุมชนครัวเรือน	1. ลดรายจ่ายในครัวเรือน 2. สร้างอาชีพให้ชุมชน 3. ให้สัมภានให้เกิด ^{ประโภชาน} ผลกระทบ ทางเศรษฐกิจ 4. สร้างความมั่นคงให้ชุมชน

กิจกรรมที่บ้านรายทอง ดำเนินการในปี 2548

4.3.2.2 จัดเวที เสร妄าเพื่อหาแนวทางการลดการใช้สารเคมีในการทำการเกษตร เมื่อวันที่ 26 กันยายน 2548

จากเวทีการประชุมเสนอพบว่าเกษตรกรที่ใช้สารเคมีมีร้อยละ 20 โดยที่ในการทำไร่ข้าวโพดเกษตรกรจะใช้สารเคมี พ่นฆ่าแมลง ประเภทพาราควอต เนื่องจากการทำไร่ข้าวโพดจะทำในบริเวณกว้าง ดังนั้นในการกำจัดวัชพืช เช่น หญ้าจึงต้องใช้ยาฆ่าหญ้าอีกด้วย ส่วนผลของการใช้ปุ๋ยเคมีจะก่อให้เกิดผลกระทบคือเกษตรกรเกิดการแพ้สารเคมีต้องเข้ารับการรักษาที่สถานีอนามัย นอกจากนั้นเกษตรกรที่ทำไร่ข้าวโพดจะมีอาการป่วยด้วยโรคปวดกล้ามเนื้อ ปวดกระดูกเนื่องจากยกของหนัก แนวทางการแก้ไข/ข้อเสนอแนะ

1. การหาอาชีพเสริมหรือหาพืชทดแทนแก่เกษตรกรผู้ทำไร่ข้าวโพด ได้แก่ การเลี้ยงสัตว์ การจัก سان การทำหน่อไม้ อัดปีป
2. อบรมพัฒนาอาชีพแก่กลุ่มสนใจ เช่น
 - ผู้สูงอายุ ทำอาชีพจัก -san
 - กลุ่มแม่บ้าน ทำการเพาะเห็ด
 - กลุ่มสนใจ ทำถ่านอัดแห่ง

ซึ่งจากการศึกษาของชุมชนพบว่าการทำหน่อไม้ อัดปีป และการจัก -san สามารถทำกำไรให้ผู้ที่สนใจได้

4.4 การติดตามประเมินผล

วิทยาลัยการสาธารณสุข และสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดน่านดำเนินการติดตามประเมินผลโครงการในพื้นที่นำร่องตำบลไหล่่น่านและตำบลส้านดังนี้

4.4.1 จัดประชุมเชิงปฏิบัติการในวันที่ 10 พฤษภาคม 2548 เพื่อติดตามผลการดำเนินงาน ณ ศูนย์ฝึกอบรมวิชาชีพ ต.ส้านและ ห้องประชุมองค์การบริการส่วนตำบลไหล่่น่าน

4.4.2 ลงพื้นที่เพื่อดูการปลูกผักปลอดสารพิษ และการทำปุ๋ยชีวภาพ ในวันที่ 19 ธันวาคม 2548

4.4.3 จัดประชุมเชิงปฏิบัติการในวันที่ 21 ธันวาคม 2548 เพื่อเป็นเวทีสรุปกิจกรรมของพื้นที่นำร่อง

4.4.1 จัดประชุมเชิงปฏิบัติการในวันที่ 10 พฤษภาคม 2548

วัตถุประสงค์ของการจัดประชุมเพื่อรับทราบกิจกรรมที่ชุมชนในพื้นที่นำร่องตำบลไหล่่น่านและตำบลส้าน ที่ได้ดำเนินการตั้งแต่ มิถุนายน – ตุลาคม 2548 ตลอดจนปัจจุบัน อุปสรรค และเป็นการเปิดโอกาสให้ชุมชนเตรียมวางแผนงานในปี 2549 ต่อไป โดยที่การประชุมในวันนี้เป็นการแยกนำเสนอราย ตำบล ซึ่งสถานที่ประชุมของพื้นที่ตำบลไหล่่น่านคือ ห้องประชุมองค์การบริการส่วนตำบลไหล่่น่านส้าน และสถานที่ประชุมตำบลส้านคือ ณ ศูนย์ฝึกอบรมวิชาชีพ ตำบลส้าน

ผู้เข้าร่วมประชุมตำบลไหล่น่าน คือ

- 1) หน่วยงานสาธารณสุข ได้แก่ ตัวแทนจากสำนักงานสาธารณสุขอำเภอไหงสา หัวหน้าสถานีอนามัยบ้านไหล่น่าน
- 2) เกษตรตำบลไหล่น่าน
- 3) องค์กรบริหารส่วนตำบล ได้แก่ รองนายก อบต.ไหล่น่าน และประธานสภา อบต.
- 4) ผู้นำชุมชน ได้แก่ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และประธาน อสม.
- 5) กลุ่มเกษตรกร

ผลการประชุม

เกษตรกรในตำบลไหล่น่านได้มีการรวมตัวกันตั้งแต่ปี 2547 โดยมีเกษตรตำบลเป็นแกนนำให้ความรู้เรื่องการปลูกผักปลอดสารพิช และในขณะนี้ในกลุ่มมีเกษตรกรที่รวมตัวกันประมาณ 20 กว่ารายที่เริ่มทำแปลงทดลองสาธิตเกษตรปลอดสารพิช (100% ไร้สารเคมี) มีการทำโรงเรือนผลิตปุ๋ยชีวภาพ จากจุดเริ่มต้นนั้นทำให้มีการตั้ง “กลุ่มออมทรัพย์เกษตรไร้สารพิช”

จากการประชุมเชิงปฏิบัติการเรื่องการฝ่าวังและควบคุมโรคจากการประกอบอาชีพเกษตรกรรมและสิ่งแวดล้อมในชุมชน ตำบลไหล่น่านและตำบลส้าน ในวันที่ 24 มิถุนายน 2548 ชุมชนนี้ในไหล่น่านกลุ่มอาสาสมัครสาธารณสุข องค์กรบริหารส่วนตำบล เกษตรตำบล และสาธารณสุขตำบล ได้จัดการประชุมเวทีชาวบ้านในเรื่องการใช้สารเคมีในเกษตร (วันที่ 9 กย.48) โดยได้นำปัญหาในชุมชนมาวิเคราะห์ สังเคราะห์ร่วมกัน โดยมีกระบวนการดังนี้

1. ให้ความรู้แก่เกษตรกรในเรื่องการใช้สารเคมี ตลอดจนอันตรายต่อสุขภาพ
2. กระตุ้นให้เกิดการ ลด ละ เลิกใช้สารเคมี มีการอบรมการทำน้ำหมักชีวภาพ การทำถังออกปลอดสารพิช
3. สร้างกระแสการตื่นตัว โดยทางด้านสาธารณสุขตำบลไหล่น่านได้ทำการเจาะเลือดเกษตรกรกลุ่มเป้าหมาย เพื่อให้ทราบภาวะสุขภาพ

จากเวทีการประชุมเดวนา ชุมชนไหล่น่านได้เริ่มดำเนินกิจกรรมตามแผนที่วางไว้ (24 มิย.48) โดยได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

บทบาทของหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องในตำบลไหล่น่าน

1. บทบาทขององค์กรบริหารส่วนตำบล (อบต.)

อบต.ไหล่น่านได้มีการประสานงานกับชุมชนและจัดซื้อเครื่องบดหอยเชอร์ไว้บริการที่สำนักงานองค์กรบริหารส่วนตำบล มีการจัดการศึกษาดูงานของคณะทำงานฯ ที่ศูนย์พัฒนาถ่ายทอดเทคโนโลยี จัดฝึกอบรมแพทย์แผนไทยตำบลไหล่น่านโดยวิทยากรมาจากสำนักงานสาธารณสุขอำเภอไหล่น่าน และ

ได้วางแผนร่วมกับชุมชนในการจัดทำตลาดให้แก่เกษตรกรสามารถนำสินค้าปลดสารพิษมาจำหน่าย เช่น สินค้า OTOP ,สินค้าพื้นบ้าน โดยจัดทุกวันศุกร์ตลอดปี 2549

ขณะนี้ อบต.กำลังอยู่ในระหว่างการร่างกฎหมายบังคับร่วมกับชาวบ้าน ในเรื่องการใช้สารเคมี เช่นยาฆ่าแมลงในเขตชุมชน ใกล้กับแหล่งน้ำ โดยชุมชนเป็นผู้เห็นถึงปัญหาและทำการเสนอไปยัง อบต.

2.บทบาทของสาธารณสุขอำเภอ

ขณะนี้สาธารณสุข กระทรวงต้นที่ชุมชนมองนอกเหนือจากในเรื่องของกฎหมายบังคับเรื่องการใช้สารเคมี โดยเสนอเรื่องขยายชุมชน เนื่องจากชุมชนในลั่นน่านอยู่ติดกับลำน้ำน่าน การทิ้งขยะลงบริเวณแม่น้ำ จะเป็นโทรศัตอสิ่งแวดล้อม และอันตรายจะส่งผลกระทบอย่างเป็นลูกโซ่

3.บทบาทของ สถานีอนามัยในลั่นน่าน

นอกเหนือจากชุมชนและตัวเกษตรกรเองแล้ว สอ. เน้นการกระทรวงต้นครู เนื่องจากครูเป็นผู้ที่อยู่ใกล้ชิดเด็กและสามารถถ่ายทอดความรู้ให้กับเด็กได้ ควรมีการเผยแพร่วัตกรรมใหม่ๆ ที่สอดคล้องกับพื้นที่ และเด็กสามารถนำไปปรับใช้ให้เข้ากับวิธีชีวิตได้ เช่นการทำน้ำยาล้างจาน การปลูกถั่วงอก

4.1.2 ผู้เข้าร่วมประชุมตำบลส้าน คือ

- 1) หน่วยงานสาธารณสุข ได้แก่ ตัวแทนจากสำนักงานสาธารณสุขอำเภอเวียงสา หัวหน้าสถานี อนามัยบ้านทรายทอง และหัวหน้าสถานีอนามัยบ้านส้าน
- 2) เกษตรตำบลส้าน
- 3) องค์กรบริหารส่วนตำบล ได้แก่ รองนายก อบต.ส้าน และประธานสภา อบต.
- 4) ผู้นำชุมชนของบ้านไผ่งาม และบ้านทรายทอง ได้แก่ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน ประธานอาสาสมัครสาธารณสุข และกลุ่มเกษตรกร

ผลการประชุม

เกษตรกรบ้านไผ่งาม หมู่ 1 ได้มีการรวมกลุ่มสมาชิกอยู่ประมาณ 23 รายที่มีความตระหนักในเรื่องอันตรายจากสารพิษในการเกษตร และได้หันมาใช้สารชีวภาพในการทำปุ๋ย (ซึ่งส่วนผสมปุ๋ยชีวภาพนั้นได้แก่ตะไคร้หอม สาบเสือ สะเดา ใหระพา ฯลฯ) และมีการรวมกลุ่มปลูกผัก/พืช ไร้สารเคมี เช่นผักคะน้า ผักหวานตุ้ง ถั่วฝักยาว ในช่วงแรกประสบกับปัญหาน้ำบ้าง เนื่องจากเกษตรกรยังมีค่านิยมในการใช้สารเคมี อย่างไรก็ตามได้มีการจัดเวทีในหมู่บ้าน รณรงค์ และมีหน่วยงานของรัฐ เช่นนายอำเภอ และ องค์การบริการส่วนตำบลเข้ามาสนับสนุน

อาสาสมัครสาธารณสุขบ้านทรายทอง ได้ยกประเด็นสำคัญในมุมมองของ อสม. คือเกษตรกรส่วนใหญ่จะวับรู้ถึงถึงพิษภัยของการใช้สารเคมี อย่างไรก็ตามในสถานการณ์ปัจจุบันเกษตรกรยังมีปัญหานี้ ลิน ตั้งนั้น จึงจำเป็นที่จะต้องทำเกษตรเชิงพันธุ์ที่ต้องอาศัยเครื่องมือช่วย ต้องมีการใช้สารเคมีช่วยแมลงกำจัดศัตรูพืช และมีการสำรวจสภาพภาวะสุขภาพพบว่าคนในหมู่บ้านยังมีภาวะเสื่อมต่อโรคต่างๆ เช่น จำนวน

ผู้ที่สูบบุหรี่มีถึง 65 คน ดีมสุวามี 93 คน นอกจานนี้ยังมีโรคเบาหวาน ความดัน โรคข้อ และโรคหอบหืด ซึ่งในส่วนนี้แก่น้ำซุมน้ำได้มีการจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในเรื่องโรคต่างๆ ให้เกษตรกรรับรู้เป็นระยะๆ

บทบาทของหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องในตำบลล้าน

1.บทบาทของ องค์กรบริหารส่วนตำบล (อบต.)

ปัจจุบันทาง อบต. มีนโยบายด้านการส่งเสริมให้เกษตรกรลดการใช้สารเคมีอยู่แล้ว ปัญหาของเกษตรกรไทยคือการเป็นหนี้ และมีฐานะยากจน การที่จะเปลี่ยนทัศนะของเกษตรกรในเรื่องการใช้สารเคมี จะต้องใช้ความพยายาม โดยผ่านการชี้แจง ให้ข้อมูล ข่าวสารและการรณรงค์

จุดอ่อนของพื้นที่ตำบลล้านที่ต้องยอมรับคือการที่บางหมู่บ้านจะมีสภาพเหมาะสมกับการปลูกพืชผักเฉพาะอย่าง เช่นที่สูงต้องปลูกข้าวโพด ที่ราบต้องปลูกผัก ทาง อบต. ได้เคยเชิญวิทยากรมาสอนเกษตรกรเรื่องการปลูกกระหลุน ที่ใช้ระยะเวลาการปลูกสั้น และไม่ต้องใช้สารเคมี แต่ก็ยังไม่ได้รับการตอบสนองมากนัก

ประธานสภา อบต. เสนอความคิดเห็นในเรื่องปัญหาที่เกิดจากการใช้สารเคมีของเกษตรกรเป็นลูกให้ ดังนั้นควรมีการแก้ไขปัญหาที่ดันเหตุ และ หากต้องการให้แก้ปัญหาอย่างยั่งยืนนั้นจะต้องเน้น

- การรณรงค์ให้เกษตรกรมีความตระหนักรถึงพิษร้ายของการใช้สารเคมี
- ต้องหาตลาดเพื่อรองรับผลผลิต ในกรณีที่จะให้ปลูกพืชอื่นทดแทนพืชเศรษฐกิจ
- การบังคับใช้กฎหมายควบคุมสารพิษ ซึ่งในทางปฏิบัติเป็นไปได้ยาก ด้วยกลไกที่ซับซ้อน

2.บทบาทของเกษตรกรอำเภอ

ขณะนี้มีศูนย์บริการและถ่ายทอดความรู้แก่เกษตรฯ และอยู่ในระหว่างการจัดระบบข้อมูลเพื่อวางแผนให้กับชุมชน นอกจานนี้เกษตรกรอำเภอได้ทำการแนะนำให้เกษตรกรเปลี่ยนจากการปลูกข้าวโพด มาเป็นหม่อน และยางพารา ซึ่งเป็นพืชที่ไม่ต้องการสารเคมี และที่ตำบลล้านได้ทำเรื่องผักปลอดสารพิษ และมีการปลูกยางพาราบ้างแล้ว ซึ่งค่อนข้างได้เปรียบเมื่อเทียบกับการปลูกยางพาราที่ภาคใต้ เนื่องจากยางพาราในภาคเหนือสามารถเก็บได้ถึง 8 เดือน ในขณะที่ภาคใต้สามารถเก็บได้เพียง 4 เดือนต่อปี

3.บทบาทของสาธารณสุข

สถานีอนามัยได้ทำการทำการเฝ้าระวังสภาวะสุขภาพของเกษตรกร โดยมีการกำหนดแผนการเจาะเลือดเกษตรกรกลุ่มเป้าหมายเพื่อให้ทราบถึงระดับของสารพิษในร่างกาย (ซึ่งในประเด็นนี้ ทาง อบต. ได้เสนอว่า อย่างให้ทางหน่วยงานสาธารณสุขเสนอแนวทางแก้ไขให้กับเกษตรกรหลังจากที่ทราบผลเลือดด้วย)

ที่ผ่านมาสถานีอนามัยบ้านส้านได้มีการสำรวจภาวะสุขภาพของชุมชนโดยมี อสม.เป็นแกนนำ และโรคที่พบในฤดูกาลการทำนาคือโรคที่มาจากการร้ายจากยาฆ่าแมลง แต่ยังไม่พบผู้ที่เจ็บป่วยจากพิษของยาฆ่าแมลง ซึ่งบทบาทของ สอ.จะเน้นด้านการป้องกัน มีการผลิตสื่อ ให้ความรู้

ส่วนสถานีอนามัยบ้านทรายทอง สืบเนื่องจากเกษตรกรรมมีอาชีพทำไร่ข้าวโพดเป็นหลัก นอกนั้นจะเป็นเกษตรกรที่ปลูกถั่ว งา และใช้ปุ๋ยเคมี ยาฆ่าแมลง ผู้ป่วยที่มารับการรักษาจะพบว่าเป็นโรคผิวหนังจาก การสัมผัสร้ายจากยาฆ่าแมลง ปวดกล้ามเนื้อจากการยกของหนัก ส่วนกิจกรรมที่ได้ดำเนินการคือการจัดเสวนานอกกลุ่มเกษตรกรในเรื่องพิษของสารเคมีที่ใช้ในการเกษตร ส่วนแผนงานต่อไปจะเน้นไปที่กลุ่มเกษตรกรที่ปลูกข้าวโพด

โดยภาพรวมการรับรู้ของเกษตรกรในเรื่องสารพิษจากการเกษตรดีขึ้น แต่ด้วยข้อจำกัดดังที่กล่าวมาแล้วคือความจำเป็น ความเร่งรีบในการผลิตเชิงพาณิชย์ ภาวะหนี้สิน ทำให้ต้องมีการทบทวนการที่จะสามารถปรับปรุงจัดการความเสี่ยงเหล่านี้ และสิ่งที่สำคัญคือการสร้างการมีส่วนร่วมในชุมชน ความมีการดึงภาคีที่เกี่ยวข้องเข้ามายังด้านสาธารณสุข เกษตร และผู้นำชุมชน

4.4.2 ลงพื้นที่เพื่อดูการปลูกผักปลอดสารพิษ และการทำปุ๋ยชีวภาพ ในวันที่ 19 ธันวาคม 2548

การลงพื้นที่ในวันที่ 19 ธันวาคม 2548 ในตำบลไหلن่าน และตำบลส้าน อำเภอเวียงสา มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการดำเนินโครงการของชุมชนระหว่างนักวิจัยและชุมชน ซึ่งสรุปได้ดังนี้

ตำบลไหلن่าน

1.บ้านไหلن่าน หมู่ 1

กิจกรรมกลุ่มที่ได้ดำเนินการในหมู่บ้านคือ

1. การทำปุ๋ยชีวภาพ
2. การปลูกผักปลอดสารพิษ
3. การทำนาโดยใช้ปุ๋ยชีวภาพในการปรับปรุง เตรียมดิน และบำรุงต้นข้าว
4. การนวดแผนโบราณเพื่อผ่อนคลายความเมื่อยล้า ซึ่งช่วยลดการใช้ยาโดยไม่จำเป็น

กระบวนการในการดำเนินกิจกรรมหมู่บ้าน

1. มีการรวมกลุ่มและประชุมกลุ่มที่สถานีอนามัย เพื่อระดมความคิด หาต้นเหตุของปัญหา ซึ่งพบว่าเกษตรกรส่วนใหญ่ใช้สารเคมีในการทำเกษตรกรรมร้อยละ 100
2. รวบรวมปัญหาที่พบ เช่น
 - 2.1 เกษตรกรส่วนใหญ่เป็นโรคผิวหนัง
 - 2.2 สภาพแวดล้อมภูมิทัศน์ของตำบลถูกเจือปนและครอบงำด้วยสารเคมี เช่น ป้ายโฆษณา ขยาย ผลิตภัณฑ์ที่ใช้หมด

2.3 มีระดับสารเคมีต่ำกว่าในร่างกาย

2.4 เกษตรกรขาดความรู้และความเข้าใจในการใช้สารเคมีที่ถูกวิธี

3. มีการรณรงค์ให้ชาวบ้านเห็นความสำคัญในการดูแล รักษาสุขภาพ และผลกระทบจากการใช้สารเคมี

4. ให้ความรู้แก่ผู้นำกลุ่มเพื่อจะได้ขยายและกระจายความรู้สู่ชาวบ้าน สมาชิกในกลุ่มต่อไป
ปัญหาและข้อเสนอแนะจากกลุ่มที่ทำและใช้เกษตรอินทรีย์

1. ผลผลิตข้าว ไม่ทันความต้องการของตลาด

2. ขาดตลาดรองรับผลผลิต

3. สร้างองค์กรมา晚บรอง ให้มีมาตรฐานของความปลอดภัยจากสารเคมี ให้แก่ผลผลิตนั้นๆ

4. กำหนดมาตรการทางสังคม หรือกำหนด สร้างนโยบายสาธารณะเพื่อสุขภาพ และ อาชีวอนามัยที่ปลอดภัย

5. มีการเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ สร้างเวที ขยายกิจกรรม เพื่อสร้างความภาคภูมิใจ และเป็น การให้กำลังใจแก่สมาชิกในกลุ่ม

6. นำเสนอผลการดำเนินงานสู่ผู้มีอำนาจในการวางแผนนโยบาย และการนำไปใช้ต่อไป

จากการสังเกตและพูดคุยพบว่าในพื้นที่ในล่ามีความเข้มแข็งด้านการสร้างภาวะผู้นำในแต่ละ กลุ่ม ซึ่งเห็นได้ชัดกว่าในพื้นที่อื่นๆ นอกจากนั้นยังมีการปรับรูปแบบ ความรู้ต่างๆ จากที่ได้รับมาจาก ส่วนต่างๆ ให้เข้ากับวิถีชาวบ้านและชุมชนของตนเอง มีการสร้างความสามัคคีระหว่างกลุ่มที่ทำเกษตร อินทรีย์กับกลุ่มเกษตรเคมี โดยไม่มีการต่อต้านซึ่งกันและกัน เป็นการสร้างการยอมรับกันโดยวิธีสอง步 และ ปรึกษาหารือกันในด้านปริมาณผลผลิตที่ได้รับ

หน่วยงานภาครัฐ เช่น สถานีอนามัย หน่วยงานเกษตรที่ทำการสนับสนุนด้านความรู้ วิชาการ อย่างเต็มที่ และผลักดันให้ชาวบ้านดำเนินกิจกรรมอย่างยั่งยืน ซึ่งมีบทบาทค่อนข้างมากในการดำเนินกิจ กรรมในหมู่บ้าน ค่านิยมของชุมชนบางส่วนมีการเปลี่ยนแปลงคือไม่ได้ยึดติดกับทุนนิยมเหมือนเดิม มีการ ดำเนินกิจกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง

ส่วนในเรื่องสิ่งแวดล้อมชุมชนได้มีการนำเศษวัชพืช เศษผลไม้ ต่างๆ มาทำปุ๋ยชีวภาพ ซึ่งเป็นการ รักษาความสะอาดชุมชนและรักษาสิ่งแวดล้อม รวมทั้งคลองส่งน้ำที่ผ่านพื้นที่ท่านา ไม่ให้มีสิ่งสกปรกคุก ดัน

ตำบลส้าน

2. บ้านไผ่ Jamie หมู่ 1 ต.ส้าน

กิจกรรมกลุ่มที่ได้ดำเนินการในหมู่บ้าน คือ

ปัญหาของพื้นที่บ้านไผ่ Jamie จะคล้ายกับในหลายพื้นที่ในอำเภอเรียงสาที่เกษตรกรรมใช้สารเคมีในการทำเกษตรกรรมมาก ส่วนกิจกรรมที่ได้ดำเนินการขณะนี้มี 4 กลุ่มคือ 1) กลุ่มทอผ้า 2) กลุ่มถนนอาหารและแปรรูป 3) กลุ่มทำปุ๋ยหมักชีวภาพ และ 4) กลุ่มปลูกผักปลอดสารพิษ ซึ่งจะเห็นได้ว่า กิจกรรมที่ทางชุมชนได้ดำเนินการนั้นจะเห็นได้ว่ากลุ่มงานที่เป็นงานเฉพาะสำหรับแม่บ้าน เช่น กลุ่มทอผ้า (หมายเหตุ กลุ่มทอผ้าบ้านไผ่ Jamie ดำเนินการมาเป็นเวลานานแล้ว) ส่วนกิจกรรมการทำปุ๋ยหมักชีวภาพ และการปลูกผักปลอดสารพิษ จะเป็นกลุ่มที่ทั้งพ่อบ้าน และแม่บ้านเกษตรกรสามารถช่วยกันทำได้ อย่างไรก็ตามจากการสังเกตและพูดคุยพบว่าการรวมตัวของสมาชิกในแต่ละกลุ่มทั้ง 4 กลุ่มของพื้นที่นี้ มีจำนวนสมาชิกเนี้ยวย่าน กล่าวคือ มีตั้งแต่ 20 – 30 คน ในแต่ละกลุ่ม ถึงแม้ว่าจำนวนสมาชิกในกลุ่มบางกลุ่ม (กลุ่มแม่บ้าน ถนนอาหารและแปรรูป) จะลดน้อยลง เนื่องจากภาระด้านครอบครัวต้องเลี้ยงดูบุตร ประกอบกับวัสดุ อุปกรณ์ ในการแปรรูปอาหาร ราคาสูง รายได้ไม่คุ้มกับการลงทุน จึงหันมาติดต่อที่จะรองรับสินค้าไม่มีช่องทางการตลาด จำกัด การดำเนินกิจกรรมในพื้นที่นี้ได้รับการสนับสนุนอย่างดีจากภาคส่วนราชการ เช่น นายอำเภอ เกษตรอำเภอ สสจ. และ อบต. ในด้านการให้แหล่งทุน และความรู้ โดยให้ดำเนินกิจกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และนอกจากนี้ยังมีการนำเชื้อวัชพืช เศษผลไม้ ต่างๆ มาทำปุ๋ยชีวภาพ เป็นการรักษาความสะอาดในพื้นที่ และรักษาสิ่งแวดล้อม

กระบวนการ

1. ประชุมแกนนำของกลุ่ม ระดมความคิด เพื่อจัดทำแผนของกิจกรรม
2. รับฟังความคิดเห็น ข้อเสนอแนะจากชาวบ้านคนอื่นๆ ที่ไม่ได้อยู่ในกลุ่มสมาชิก เพื่อพัฒนากิจกรรมในกลุ่ม (เช่น รับฟังข้อเสนอจากชาวบ้านที่บ้านถือลักษณะ ซึ่งเป็นกลุ่มที่บริโภค mangosteen นำไปปรับใช้ในกลุ่มผักปลอดสารพิษ)
3. การอบรมให้ความรู้แก่ชาวบ้านและสมาชิกกลุ่มอื่นๆ
4. การศึกษาดูงานจากพื้นที่ใกล้เคียงเพื่อหารูปแบบการดำเนินกิจกรรม เพื่อให้สอดคล้องกับชุมชน ของตนเอง

3. บ้านทรัพย์ทอง หมู่ 9 ต.ส้าน

การเกษตรกรรมหลักของพื้นที่ บ้านทรัพย์ทองคือการปลูกข้าวโพด ซึ่งต้องใช้สารเคมีในการทำเกษตรกรรมและมีผลต่อสภาพพื้นที่

กิจกรรมที่กลุ่มที่ได้ดำเนินการคือ

- กลุ่มทำถ่านอัดแห้ง จากข้าวโพด และข้าวไม้ไผ่ การดำเนินงานกิจกรรมนี้เริ่มแรกมีการจัดตั้งแบบกลุ่มมีสมาชิก เนื่องจากสมาชิกในกลุ่มมองไม่เห็นช่องทางความก้าวหน้าของกิจกรรม ที่จะได้รับผลตอบแทนเป็นกอบเป็นกำทันที ประกอบกับวัตถุดิบไม่มีเพียงพอ จึงทำให้สมาชิกลดน้อยลง ในที่สุดหัวหน้ากลุ่มจึงดำเนินการเป็นกิจการของตนเอง โดยมีการจ้างงานชาวบ้านเป็นรายวัน แทนการดำเนินงานแบบกลุ่ม โดยมีค่าตอบแทนวันละ ฯ 120 บาท

- กลุ่มจักسانโดยการรวมตัวกันของผู้สูงอายุในหมู่บ้านให้มีอาชีพ และใช้เวลาในการทำจักсанกระบวนการ

- ศึกษาดูงาน รับการอบรมจากวิทยากร
- มีการทำโครงการจากกลุ่มน้ำเสนอ อบต. ซึ่งเป็นขบวนการให้สมาชิกในกลุ่มมีสวนร่วมแสดงความคิดเห็น และนำเสนอไปยังผู้รับผิดชอบต่อ
- ดำเนินกิจกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง
- มีการนำเศษวัชพืช เศษผลไม้ ต่างๆ มาทำปุ๋ยชีวภาพ เป็นการรักษาความสะอาดในพื้นที่ และรักษาสิ่งแวดล้อม

จากการสังเกตพบว่ากิจกรรมการทำถ่านอัดแห้ง นั้นเริ่มต้นจากการที่หัวหน้ากลุ่มทำถ่านอัดแห้ง เป็นผู้ฝึกศึกษาหาข้อมูลจากเครื่องมือสื่อสารเทคโนโลยีสารสนเทศออนไลน์ เน็ต จากนั้นจึงถ่ายทอดไปสู่กลุ่ม แต่ในช่วงแรกยังไม่ค่อยมีผู้สนใจที่จะร่วมดำเนินกิจการ แต่หัวหน้ากลุ่มยังมีความมุ่งมั่นที่จะทำต่อ และได้ปรับใช้วิธีปัญญาในการดัดแปลงส่วนผสม จากวัสดุเหลือใช้ในชุมชน และกลั่นลองผิด ลองถูก ใน การดำเนินกิจกรรม เพื่อให้ได้ผลผลิตที่ออกมากดีที่สุด อย่างไรก็ตามปัญหาหลักของการดำเนินกิจกรรม คือ การขาดแหล่งทุน และวัตถุดิบในการดำเนินกิจการ ทำให้ผลิตไม่ทันความต้องการของตลาดในพื้นที่ จังหวัดน่านเอง ซึ่งส่งผลให้ขาดโอกาสในการขยายตลาดไปยังพื้นที่จังหวัดใกล้เคียง

4.4.3 จัดประชุมเชิงปฏิบัติการในวันที่ 21 ธันวาคม 2548

การประชุมครั้งนี้จัดโดยวิทยาลัยการสาธารณสุข จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดน่าน ณ โรงแรมชิตี้ปาร์ค จังหวัดน่าน มีผู้เข้าร่วมประชุมทั้งสิ้น 150 คน หน่วยงานภาครัฐที่เข้าร่วมประชุมคือระดับจังหวัด อำเภอและตำบล ได้แก่ หน่วยงานสาธารณสุข หน่วยงานเกษตร องค์กรบริหารส่วนจังหวัด ส่วนตำบล ภาคประชาชนคือผู้นำชุมชน ตัวแทนเกษตรกร และอาสาสมัครสาธารณสุข

วัตถุประสงค์ของการประชุม คือ

1. เพื่อสรุปผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการของชุมชนตำบลในล่วงหน้าและล้าน ในปี 2548
2. เพื่อเป็นเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างพื้นที่นำร่อง (ตำบลในล่วงหน้าและตำบลล้าน) พื้นที่และเปลี่ยนเรียนรู้ และพื้นที่ขยายผล 15 พื้นที่ในปี 2549
3. เพื่อให้ชุมชนได้วางแผนการดำเนินงานในปี 2549

กระบวนการในการประชุมแบ่งเป็น 3 ส่วนคือการบรรยายโดยวิทยากรในประเด็นเกี่ยวกับโครงการประกอบอาชีพ และความรู้ในเรื่องการแปรรูปอาหาร (ดูเอกสารประกอบในภาคผนวก ข-ง) ส่วนที่ 2 เป็นการนำเสนอผลการดำเนินงานและปัญหาอุปสรรคของพื้นที่นำร่อง ส่วนที่ 3 การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในที่ประชุมและชุมชนเสนอแผนปี 2549

ผลการประชุม

วิทยากรนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับโครงการประกอบอาชีพ เพื่อเป็นการกระตุ้นให้ชุมชนและตัวเกษตรกรได้มีความตระหนักรถึงอันตรายของการใช้สารเคมี จากนั้นพื้นที่นำร่องได้นำเสนอผลการดำเนินงาน ปัญหา อุปสรรค และแผนการดำเนินงานต่อไปของชุมชนในปี 2549

จากการดำเนินงานของพื้นที่นำร่องที่ผ่านมา องค์ประกอบสำคัญที่ต้องคำนึงมีดังนี้

1. การจัดการความรู้ที่เป็นระบบ เช่นการอบรม การจัดเวทีเสวนาเป็นสิ่งที่จำเป็น
2. การจัดการกลุ่ม
3. การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน เช่นห้องถิน เกษตร ครุ ฯลฯ
4. การทำงานเป็นทีม ซึ่งต้องมีผู้รับผิดชอบหลัก
5. ต้องมีแนวคิดในการจัดการการเกษตรแบบใหม่ เช่นการทำนาแบบอินทรีย์ การเลี้ยงหมูหลุม
6. ควรมีการประชาสัมพันธ์งานที่ทำ เพื่อก่อให้เกิดเครือข่าย ขยายแนวคิดออกไปสู่วงกว้าง
7. ควรมีระบบการเฝ้าระวังสุขภาพอย่างต่อเนื่อง เช่นการเจาะเลือดเพื่อหาสารพิษตอกค้าง
8. ควรมีการวางแผนการตลาด เพื่อรองรับผลผลิต
9. ควรมีการพัฒนามาตรฐานทางด้านสังคมที่ชุมชนเห็นพ้องต้องกัน ให้ไปสู่การร่วมเป็นกุญแจ
10. เมื่อดำเนินการได้ช่วงระยะเวลาหนึ่ง ควรมีอัตราการเร่ง เพื่อทำให้เกิดการเพิ่มรายได้
11. ควรมีการพัฒนามาตรการทางด้านสังคมที่ชุมชนเห็นพ้องต้องกัน ให้ไปสู่การร่วมเป็นกุญแจ

ของห้องถิน ซึ่งหากสามารถทำให้ไปสู่นโยบายสาธารณะ จะก่อให้เกิดประโยชน์แก่สังคม

ข้อคิดเห็นของพื้นที่แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ที่ได้ดำเนินการที่ผ่านมา สรุปดังนี้

1. ในหลายพื้นที่เริ่มดำเนินการในเรื่องการเกษตรอินทรีย์มาเป็นระยะเวลา ตั้งแต่ปี 2543 แต่ยังไม่ประสบผลเท่าที่ควร เนื่องจากปัจจัยหลายอย่าง เช่น 1) ความร่วมมือและความสนใจของชุมชน 2) ปัญหาด้านการบริหารจัดการ 3) ปัญหาพื้นฐานของเกษตรกร เช่น ความยากจน หนี้สิน ทำให้ต้องอยู่กับการผลิตเพื่อตลาด

2. สถานการณ์ของสังคมในปัจจุบันการผลิตเป็นไปเพื่อการส่งออก เช่นการปลูกข้าวโพดของเกษตรกร ปัญหาที่ตามมาคือการบุกรุกพื้นที่ป่าไม้ การใช้ยาฆ่าแมลง และขณะนี้การตลาดของผู้ขายสารเคมีกำจัดศัตรูพืช ได้รุกเข้าไปยังหมู่บ้านโดยตรง ดังนั้นการสร้างจิตสำนึกให้กับเกษตรกรให้ตระหนักรถึงโทษภัยที่เป็นลูกโซ่สัมพันธ์กัน ตั้งแต่ระบบสุขภาพ ระบบนิเวศน์และสิ่งแวดล้อมเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างมาก

3. ความมีการปรับทัศนคติของชุมชน ในเรื่องฐานะทางเศรษฐกิจ (ต้องมีบ้านสวย มีรถใช้) ทำให้เกษตรกรต้องเร่งผลผลิตให้ได้มาก ซึ่งประกอบกับกลยุทธ์การตลาดของพ่อค้าภายนอก เช่นมีของแฉมของจาก มีมหกรรมการขยายหนัง ทำให้เกษตรกรตอบรับกับการใช้สารเคมีมากขึ้น ซึ่งปริมาณการซื้อสารเคมีในบางหมู่บ้านมีสูงขึ้น เพื่อเร่งผลผลิต ให้ขายได้ราคา ทันกับความต้องการของตลาด

4. ความมีการจัดเวทีเสวนา เพื่อให้ความรู้ ข้อมูลชุมชนให้รู้ทันสื่อ อิทธิพลโฆษณา เพื่อไม่ตกเป็นเป้าหมายการขาย

จากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างนักวิจัยส่วนกลาง ส่วนท้องถิ่น และชุมชนตลอดจนภาคีที่เกี่ยวข้องนั้น ทำให้เห็นกระบวนการทำการมีส่วนร่วมได้อย่างชัดเจน ชุมชนได้แสดงบทบาทในฐานะเจ้าของชุมชน และมีส่วนร่วมในทุกขั้นตอนตามศักยภาพ และด้วยภูมิปัญญา และภาครัฐในที่นี้คือหน่วยงานสาธารณสุข เกษตรกร องค์กรบริหารส่วนท้องถิ่น ฯลฯ มีบทบาทเป็นพี่เลี้ยง ไม่รื้นนำ หรือครอบงำความคิด ทำให้ชุมชนเริ่มมองปัญหา เห็นอันตรายของสิ่งแผลกปลอมจากภายนอก ชุมชนได้เรียนรู้ว่าการพัฒนาตามกระแสหลัก ไม่ได้ก่อให้เกิดผลดีตามการโฆษณาชวนเชื่อ สิ่งที่นับว่าเป็นจุดเริ่มต้นที่ดีของทุกภาคส่วนในสังคม คือนโยบายสั่งการ (top down) จะถูกแทนที่ด้วยการมีส่วนร่วมคิดและตัดสินใจ ดังแนวพระราชดำริ เรื่องเศรษฐกิจพอเพียงที่ให้ยึดหลักทางส่ายกลาง ความพอประมาณและมีเหตุมีผล รวมทั้งการมีภูมิคุ้มกันที่ดี ในตัวเพื่อพร้อมรับกับกระแสการเปลี่ยนแปลงจากภายนอก